

BOHOSLUŽBY – FARNOST PUSTÁ POLOM

16.11.	So	nedělní texty	PO	8:00	Na poděkování Bohu za 55 let svátosti manželství
16.11.	So	nedělní texty	HL	18:30	Za † a * rodinu Kudělovou a za příbuzné a známé
17.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	KY	8:30	Za † Markétu Staffinovou, manžela, syna, zetě a * rodinu
17.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	PP	10:30	Za † a * farníky a dobrodince
18.11.	Po	33. týdne v mezidobí	PO	13:00	Rozloučení s † Emilem Kubesou
18.11.	Po	33. týdne v mezidobí	PP	18:00	Zádušní mše za † Jaroslava Kováče
19.11.	Út	33. týdne v mezidobí	PP	15:00	Rozloučení s † Františkem Haladejem
20.11.	St	33. týdne v mezidobí	PP	18:00	Boží pomoc a ochranu P.M. za nemocnou osobu
21.11.	Čt	Památka Zasvěcení P.M. v Jeruz.	HL	18:00	
22.11.	Pá	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice	PP	8:00	
23.11.	So	nedělní texty	PO	8:00	NENÍ MŠE
23.11.	So	nedělní texty	HL	18:30	NENÍ MŠE
24.11.	Ne	Slavnost - Ježíše Krista Krále	KY	8:30	Za † a * farníky a dobrodince
24.11.	Ne	Slavnost - Ježíše Krista Krále	PP	10:30	Za † Jiřího a Tomáše Ondru, otce Jiřího s prosbou o ochranu P.M. pro celou * rodinu

zkratky: PP - Pustá Polom; KY - Kyjovice; HL - Hlubočec; PO - Podvihov

Farní stránky farnost.pustapolom.cz 🎵 Farní email rkf.pustapolom@doo.cz 🎵 Farní telefon **+420 734 689 111**

🎵 Sběrka z (9.)10.11.2024 na diecézní mzdový a solidární fond: Podvihov 935Kč, Hlubočec 690Kč, Kyjovice 0Kč, Pustá Polom 17500Kč

🎵 Ve středu 20.11.2024 na faře od 19h setkání vzdělávání ve víře aneb univerzita třetího věku 🎵 Pozvání na setkání k přípravě na přijetí svátosti biřmování na faře v pátek 29.11.2024 od 19:30 🎵 Na DMS fond zatím 40425Kč (250Kč na osobu), má být (211 lidí od 19-99let podle sčítání v roce 2019) 52 750Kč, chybí 12325Kč. 🎵 V sobotu a v neděli (16.)17.11.2024 sbírka na katolická média 🎵 Setkání pastorační a ekonomické rady na pondělí 18.11.2024 od 19h v KfC 🎵 V Pusté Polomi hledáme nové členy do **KOSTELNICKÉ** služby, alespoň tři lidi. Hledáme nového člena do **ARANŽERSKÉ** služby, alespoň jeden člověk. I když jste to nikdy nezkoušeli? Nevadí, postupně budete do služby uváděni 🎵 .

PRAVIDELNÉ AKCE

zkratka: KfC - komunitní farní centrum

🎵 V neděli příprava na svátosti součástí mše svaté Kyjovice a Pustá Polom

🎵 Každé pondělí od 16h Hlubočec kaple skupinka modlících se matek

🎵 Každé úterý od 9h Kyjovice kaple skupinka modlících se matek

🎵 Každé úterý Kyjovice výuka náboženství 1.-5. třída v ZŠ od 15:00 do 15:45

🎵 Co 14dní středa od 19h setkání nad evangeliem fara Pustá Polom

🎵 Co 14dní středa od 19h setkání vzdělávání ve víře „univerzita třetího věku“

🎵 „Společinko“ pro maminky s dětmi od 0let do předškoláků KfC Pustá Polom některá středa (kontakt 605578807)

🎵 Každý čtvrtek Pustá Polom výuka náboženství 1., 2. třída ZŠ učebna 1.A od 15:00 do 15:45

🎵 Každý čtvrtek Pustá Polom náboženství 3.-5. třída ZŠ učebna 4. třídy od 12:35 do 13:15

🎵 Každý čtvrtek Pustá Polom náboženství 6.+7. a 8.+9. třída KfC od 16:20 do 17:15

🎵 Každý čtvrtek „Modlitebko“ od 19h „večer chval“ KfC Pustá Polom

🎵 Každý pátek „Scholička“ od 15:30 do 16:30 v KfC, členové 1. stupeň ZŠ

🎵 Každý pátek „Aspiranti biřmování“ od 19:30 na faře

🎵 Farní kavárna některá neděle od 15:30 KfC Pustá Polom

zkratky: PP - Pustá Polom; KY - Kyjovice; HL - Hlubočec; PO - Podvihov

16.11.	So		PO	8:00	Na poděkování Bohu za 55. let manželství (Kubesovi)
16.11.	So		HL	18:30	Za † a * rodinu Kudělovou a za příbuzné a známé
17.11.	Ne		KY	8:30	Za † Markétu Staffinovou, manžela, syna, zete a za * rodinu
17.11.	Ne		PP	10:30	Za † a * farníky a dobrodince
18.11.	Po		PP	18:00	Za † Jaroslava Kováče
19.11.	Út				
20.11.	St		PP	18:00	S prosbou o Boží pomoc a ochranu P.M. za nemocnou osobu
21.11.	Čt		HL	18:00	
22.11.	Pá				BISCUP 2024 diecézní setkání mládeže v Návsi
23.11.	So				BISCUP 2024 diecézní setkání mládeže v Návsi
23.11.	So				BISCUP 2024 diecézní setkání mládeže v Návsi
24.11.	Ne		KY	8:30	Za † a * farníky a dobrodince
24.11.	Ne		PP	10:30	Za † Jiřího a Tomáše Ondru, otce Jiřího s prosbou o ochranu P.M. pro celou rodinu
25.11.	Po		PP	18:00	Za † Františka Slaného, rodiče a za * rodinu
26.11.	Út				
27.11.	St		PP	18:00	Za † a * rodinu Chřibkovou a Bláhovou a za nový dar života a nenarozené děti
28.11.	Čt		HL	18:00	
29.11.	Pá		KY	18:00	
30.11.	So		PO	8:00	
30.11.	So		HL	10:00	Za † a * farníky a dobrodince
1.12.	Ne		KY	8:30	Za † Martina Juchelku
1.12.	Ne		PP	10:30	Za † Theodora Sýkoru, za jeho syna Františka, dcery Adélu a Marii, za † a * rodinu
2.12.	Po		PP	18:00	Za † Václava Juchelku, bratry Jiřího, Josefa a rodiče z obou stran, s prosbou o Boží ochranu pro celou * rodinu
3.12.	Út				
4.12.	St		PP	18:00	Za † rodiče, manžela, sourozence, zete, snachu a ochranu Boží pro * rodinu
5.12.	Čt		HL	18:00	
6.12.	Pá		KY	18:00	
7.12.	So		PO	8:00	
7.12.	So		HL	18:30	Za † Emila Mocha (k 3. výročí)
8.12.	Ne		KY	8:30	
8.12.	Ne		PP	10:30	Za † a * farníky a dobrodince
9.12.	Po		PP	18:00	
10.12.	Út				
11.12.	St		PP	18:00	
12.12.	Čt		HL	18:00	Není mše nebo bude ranní mše
13.12.	Pá		KY	18:00	
14.12.	So		PO	8:00	
14.12.	So		HL	18:30	Za † Aleše Kašpara
15.12.	Ne		KY	8:30	Za † a * farníky a dobrodince
15.12.	Ne		PP	10:30	Za † Jiřinu Výtiskovou a manžela, rodiče z obou stran a za † i * rodinu
16.12.	Po		PP	18:00	Za † Aloize a Marii Tížkových, vnuka Ondřeje s prosbou o Boží požehnání pro * rodinu
17.12.	Út				
18.12.	St		PP	18:00	Za † Adélu a Miroslava Lazeckých s prosbou o Boží ochranu pro * rodinu
19.12.	Čt		HL	18:00	
20.12.	Pá		KY	18:00	
21.12.	So		PO	8:00	
21.12.	So		HL	10:00	Za † a * farníky a dobrodince
22.12.	Ne		KY	8:30	
22.12.	Ne		PP	10:30	Za † sestru Marii, manžela, rodiče, bratra Jiřího a za * rodinu
23.12.	Po		PP	18:00	rezervace paní Pastrňáková
24.12.	ÚT		KY	14:00	
24.12.	ÚT		PP	22:00	
25.12.	ST		KY	8:30	
25.12.	ST		PP	10:30	

Hledání nových fotografií spolku Člověk a víra
(přečtěte v rámci ohlášek v neděli 10. listopadu)

Společenství křesťanských fotografií Člověk a Víra hledá fotografy pro nové výzvy. Jejich úkolem bude dokumentovat život Církve v kostelech i mimo ně a evangelizovat obrazem. Snažíme se o osobní rozvoj fotografií, poskytujeme školení a konzultace, vystavujeme nejlepší fotografie, organizujeme duchovní obnovy, budujeme nová přátelství. Vaše předchozí zkušenosti nejsou až tolik rozhodující. Důležité je mít vlastní fotoaparát a srdce otevřené pro službu. Více informací a kontakty na www.clovekavira.cz

KATOLICKÝ TÝDENÍK ČÍSLO 45 (5.-11.11.2024)

aneb co zaujalo Radima Zielonku

Odstranit popel zvyku a nezájmu

Generální audience papež František, 30. října 2024

Pokračujeme v úvahách o přítomnosti a působení Ducha Svatého v životě církve prostřednictvím svátostí. Jeho posvěcující působení k nám přichází především dvěma cestami: Božím slovem a svátostmi. A mezi nimi je biřmování svátostí Ducha Svatého par excellence.

V Novém zákoně je kromě křtu vodou zmíněn ještě jeden obřad, a to vkládání rukou, který má za cíl viditelně a charismaticky předávat Ducha Svatého s účinky podobnými těm, jež zažili apoštolové o Letnicích. Skutky apoštolů vyprávějí, že když se učedníci doslechli, jak někteří v Samařsku přijali Boží slovo, poslali k nim z Jeruzaléma Petra a Jana: „Oni tam přišli a modlili se za ně, aby také jim byl dán Duch Svatý; neboť ještě na nikoho z nich nesestoupil, byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. Potom na ně vložili ruce a oni přijali Ducha Svatého“ (8,14-17).

Svatý Pavel v Druhém listu Korintánům píše: „To sám Bůh nás staví na pevný základ v Kristu, pomazal nás, vtiskl nám pečeť a dal nám do srdce svého Ducha“ (1,21-22). Téma Ducha Svatého jako „královské pečeti“, kterou Kristus označuje své ovce, je základem učení o „nesmazatelném charakteru“, který tento obřad uděluje. Postupem času se toto pomazání utvářelo jako samostatná svátost a nabývalo různých forem a obsahů. Katechismus Italské biskupské konference jednoduše popisuje tuto svátost: „Biřmování je pro každého věřícího tím, čím byly Letnice pro celou církev. (...) Posiluje křestní začlenění do Krista a církve a zasvěcení prorockému, královskému a kněžskému poslání. Předává hojnost darů Ducha. (...) Křest je svátostí zrození a biřmování svátostí růstu. Z tohoto důvodu je také svátostí svědectví, protože to úzce souvisí se zralostí křesťanského života.“

Jak to ale udělat, aby biřmování nebylo svátostí „odchodu“ z církve? Říká se, že je to „svátost rozloučení“, protože jakmile ji mladí lidé přijmou, odcházejí a pak se vracejí až na svatbu. Ale měl by to být začátek aktivní účasti na životě církve. Proto může být užitečné, aby při přípravě pomáhali věřící laici, kteří se osobně setkali s Kristem a mají opravdovou zkušenost s Duchem.

Spolu s biřmováním jsme obdrželi vklad Ducha (Řím 8,23). Tuto zálohu musíme „utrátit“, užívat těchto prvotín, a ne zakopat přijatá charismata pod zem.

Sv. Pavel nabádal učedníka Timoteje, aby „rozněcoval Boží dar přijatý vkládáním rukou“ (2 Tim 1,6). Použití sloveso navozuje představu člověka, jenž fouká do ohně, aby roznítil plamen. To je krásný cíl pro jubilejní rok! Odstranit popel zvyku a stát se jako nosiči pochodní na olympijských hrách nositeli plamene Ducha. Kéž nám Duch pomůže udělat několik kroků tímto směrem!

Kostel není klub pro uzavřenou společnost

Co vytvoření osobního vztahu s Bohem v našich farnostech komplikuje?

Pozorujeme, že pro toho, kdo do kostela přichází nově, jsou důležité tři rozměry: přináležitost, chování a víra (ang. belong – behave – believe). Při pohledu na naše farnosti vidíme, že lidem často nevědomky sdělujeme poselství: „Nejdříve musíte věřit a podle toho se chovat, a pak k nám budete mít právo patřit.“ Lidé, kteří přicházejí zvenku, často vnímají kostel jako klub pro uzavřenou společnost. Užívá se tam slovník pro znalce poměrů. Když například při mši nevíte, do které knihy na kterou stranu se podívat, jste ztraceni, protože nemůžete odpovídat. Přejde-li někdo po dlouhé době nebo vůbec poprvé do kostela, všechno mu značí: sem nepatříš. Takže když říkáme, že bychom měli být zaměřeni misionářsky, znamená to, že pomáháme farnostem přemýšlet, jak vytvořit kulturu, kde je normální, že přicházejí lidé zvenku a cítí se vítáni. A jsou nejen vítáni, ale i přitahováni autentickou vírou a životním stylem křesťanů. Pak se lidé začnou sami ptát. To je náš sen a vidíme, že v mnoha zemích a farnostech se naplňuje.

Můžete představit principy, na nichž Divine Renovation stojí?

Všechny aktivity, které nesou ovoce, patrně obsahují tři základní prvky: prvořadost evangelizace, formace vedoucích a moc Ducha Svatého. Evangelizace musí být důležitější než vše ostatní a mělo by se to projevit i v časovém rozvrhu a rozpočtu farností. Co se týká formace vedoucích, myslím, že se máme co učit z psychologických principů dobrého vedení, jež se běžně užívají v sekulární společnosti. Když totiž chceme dosáhnout změny a učinit z evangelizace prioritu, musíme cíleně měnit kulturu – a to je velmi těžké. Velice pomalu a vytrvale vedete lidi a svěřujete jim zodpovědnost podle jejich charismat. Jeden vedoucí, byť obdarovaný, nestačí. Je třeba, aby byl obklopen skupinou lidí, kteří sdílejí stejnou vizi a mají různorodé dary. Tomu říkáme vyváženost talentů. To třetí, co potřebujeme, je moc Ducha Svatého. Když se budeme snažit všechno dělat vlastními silami, nepokročíme nikam. Možná budeme organizovat skvělé akce, ovšem s lidmi se nebude nic dít. Snažíme se proto vše zakládat na modlitbě – v Divine Renovation začínáme a končíme každé setkání modlitbou, kdy vyzýváme Ducha Svatého. Nejde ani tak o rozlišování, jakkoli je potřebujeme. Spíše prosíme o pomazání Duchem Svatým, neboť pouze on způsobí, že se lidské srdce obrátí. To nemůžeme udělat my.

Více informací najdete na www.divinerenovation.org. V blízké době by program měl být přeložen do češtiny (nebo použij překladáč v prohlížeči)

S kým aktivizovat farnost?

Kdo všechno je manažer? Může jím být i matka početné rodiny, skautský vedoucí, ale též každý křesťan ve své farnosti. Co si pod tím představit a jak nám zde mohou pomoci poznatky firemního managementu?

Začátkem 90. let se u nás začalo podnikat a slovo „manažer“ se v té době stalo označením člověka, který dělal všechno pro to, aby vydělal velké peníze. Dnes snad už nenajdeme nikoho, kdo by takto redukoval významné odvětví lidských dovedností. Management se totiž zabývá tím, jak efektivně vést lidi za vytyčeným cílem. Manažer může vést druhé i k finančně výnosnému podnikání, ovšem ten, kdo vede o prázdninách dětský tábor, rovněž plní manažerskou roli. Výbornými manažerkami jsou matky větších rodin, které zvládají vypravit včas do školky a školy zástup dětí, a ještě přitom třeba trpělivě vtipkovat s manželem, který se špatně vyspal. Manažerem je samozřejmě každý biskup a každý kněz, když přijímají úkol vést lidi k Bohu. Manažerský rozměr v tomto smyslu však má i křestní povolání každého křesťana – každý z nás by měl usilovat o to, dostat sebe a lidi kolem sebe do nebe.

Za zakladatele moderního managementu je považován vídeňský rodák a profesor kalifornské Claremont Graduate University Peter F. Drucker. Jedna z jeho nejznámějších zásad zní: „Není nic zbytečnějšího než efektivně dělat věci, které by se neměly dělat vůbec.“

Druhy farníků

Zvláště pro aktivizaci lidí v rámci organizace je však zajímavá česko-slovenská manažerská škola SILMA Andreje Kopčaje a Stanislava Häusera. Jejich Spirálový management totiž zahrnuje úsilí o probuzení lidí v organizaci. Má tudíž cenu se jím zabývat, zajímá-li nás třeba právě rozprůdění života farnosti. SILMA rozděluje lidi ve firmách do pěti základních typů podle míry aktivizace:

1. **Sobec (egocentrik)** je člověk, který sice „chodí do práce“, ale tam v zásadě sleduje své cíle, svůj program, své využití pracovního času – a často je mu i jedno, co si o něm ostatní spolupracovníci myslí. Firemní prostředky umí dovedně využít k vlastním „kšeftíčkům“.

2. Výše na stupnici aktivity je **hasič** – pracovník, který dělá, co dělat má, ale jen když se objeví jeho šéf, auditor, zkrátka dozor – a také proto, aby nevznikl průšvih. Nebo jen řeší nastalý průšvih. Vyhýbá se práci, když to jde, a „hasí“ problémy. Mohli bychom říci, že v práci staví Potěmkinovy vesnice, aby to vypadalo dobře či alespoň přijatelně.

3. **Plnič** je pracovník, který samostatně dělá, co dělat má – a nic víc. Když padla, tak padla! Nemá rád práci navíc a přesčasy. Aktivní je „jen do výše svého platu“!

4. **Inovátor** je pracovník, který nejen plní, co plnit má, ale když už ve firmě tráví čas, přidá své nápady a iniciativu. Ale jinak: „Tohle fakt není moje firma, ať si to rozhodnou, jak chtějí...“

5. Nejaktivnější je potom **spolupodnikatel**. Ten bere firmu za svou a podniká s firemním majetkem jako se svým. Stejně tak nakládá se svým pracovním časem, ovšem vždy ve prospěch firmy. Ze spolupodnikatelů se často rekrutují členové řídicích orgánů firem, ředitelé závodů, podnikatelských jednotek, dceřiných firem atd.

U těchto aktivizačních typů platí tzv. normální rozdělení, které známe ze statistiky. Tedy nejvíce je v každé organizaci plničů, výrazně méně je hasičů a inovátorů. Nejméně je egocentriků a spolupodnikatelů. A teď pozor: změnu k lepšímu, tj. aktivizaci organizace, lze provádět pouze s plniči a jejich vyššími kolegy – ani poloplnič zpravidla nestačí, protože se mu nechce... Plnič jsou tedy v každé organizaci velmi důležití. Když tedy chceme aktivizovat specifickou organizaci (farnost), nejsme první, kdo něco takového řeší.

Jak je to v církvi?

Zkusme najít obdobnou typologii ve farnosti:

1. **Sobec** je člověk, který se sice objeví v kostele, ale přitom má svůj jiný prioritní životní program. Hlavními motivy lidských snah bez Boha podle sv. Tomáše Akvinského jsou: smyslové potěšení a zážitky (jídlo, sex, adrenalin...), bohatství a peníze, moc („největší afrodiziakum“, jak říká Henry Kissinger), veřejné uznání a ocenění (typicky důležité zejména pro umělce, sportovce, vědce...).

2. **Hasičem** je ten, komu je církev dobrá, když mu teče do bot. Třeba když neví, co se svým nevychovaným dítětem, dá ho na církevní školu, protože by ho mohla napravit. Do kostela zajde „pro jistotu“ nebo ze strachu ve vážné nemoci, ve stáří, popř. když se mu rozpadají vztahy či rodina – zkrátka „hasí“ požáry svého života, a tak se objeví na příjmu polní nemocnice.

3. **Plnič** si splní svou nedělní povinnost, alespoň dvakrát ročně zajde ke zpovědi, dodržuje Desatero – a „mám před Bohem a církví splněno“. A to úplně stačí, netřeba přehánět.

4. **Aktivní laik** v církvi navíc rád pomůže, na brigádu přijde, službu přijme. Ale ať si to rozhodnou, jak chtějí: „Můj ten kostel přece jenom není...“

5. **Apoštol** potom přijímá církev za vlastní: „To já jsem farnost a církev, to já jsem ten učedník, kterého Ježíš miluje... A Ježíš tady má mou hlavu, mé srdce a mé ruce.“

I tady obdobně platí, že k aktivizaci života farnosti potřebujeme alespoň plniče. Každá taková typologie však samozřejmě je schematická a neúplná. Speciálními kategoriemi jistě jsou rebelové, zvláště pokud se jeví jako zlepšovatelé, či dokonce spolupodnikatelé... A jsou jimi? Kdy ano a kdy ne? Pravidla pro firmy i pro církve existují, ovšem jdou nad rámec tohoto příspěvku. Ježíš se svých učedníků nejprve zeptal, za koho ho považují lidé. A potom se jich ptal, za koho ho pokládají oni. Chceme-li následovat našeho Pána, podobně se

můžeme ptát, za koho nás považují lidé – naši spolufarníci a bližní. Ale nakonec se každý z nás, od katechumenů až po biskupy, musí sám sebe zeptat, za koho nás asi tak pokládá Ježíš: „Jsem to snad já, Pane, ten plnič?“

Zde spočívá smysl tohoto aktivizačního zrcadla. Ptejme se svého svědomí, nakolik s námi Bůh i naši bližní mohou počítat, kým jsme, kým chceme být, a především k čemu nás volá náš Pán a Stvořitel.

Autor je člen top managementu české strojírenské skupiny a farní radní u sv. Mořice v Kroměříži. Text je částí příspěvku z letošního ročníku konference Aktivizace života farností v Praze.

Privilegium pokory sv. Anežky České

Svatá Anežka byla v Římě svatořečena 12. listopadu 1989, tedy necelý týden před definitivním zhroutilím totalitního režimu v naší zemi. Mnozí si její osobnost také s těmito událostmi nejčastěji spojují. Přinášíme krátký úryvek z nedávno vydané publikace věnované jejímu životu a dílu.

Aby více vynikl význam svědectví Legendy sv. Anežky České, je třeba si připomenout, jak vypadal ve středověku život šlechtičny, která vstoupila do kláštera. Tehdy se v kláštřech běžně dělily řeholnice na sestry chórové a sestry laičky. Chórové sestry byly vznešenějšího původu a vykonávaly v kláštře jen jemné (vznešenější) práce a veškerou hrubší práci vykonávaly sestry laičky, které pocházely z prostších poměrů. Bylo nemyslitelné, aby chórová sestra např. myla nádobí nebo zametala podlahu. Zůstávala stále vznešenou paní. Také úřad představené mohly zastávat jen chórové sestry. Jednou z novinek, kterou život klarisek přinášel, byla naprostá rovnost mezi sestrami. Tedy žádné rozdělení na chórové a laické sestry. Zdá se, že právě tato okolnost byla pro sv. Anežku velmi oslovující. Vedle chudoby a života v pokání to pro ni byla šance ke skutečné změně života v duchu evangelia.

V Legendě se nachází překrásné líčení života sv. Anežky v kláštře. Vzhledem k tomu, jak v té době žily šlechtičny v běžných kláštřech, se jedná o svědectví skutečné hloubky Anežčina duchovního života a opravdovosti jejího následování Krista chudého a poslušného: „Vynikající panna se neštítala topit v sále ani pracovat v kuchyni pro konvent sester, ale také připravovat svýma přečistýma rukama s velkou pečlivostí zvláštní jídla, která posílala nemocným a slabým bratřím, starostlivá jako Kristova služebnice Marta pečovat o Pána v jeho chudých.“ Tato citace obsahuje skutečně výjimečné přirovnání kontemplativní sestry k svaté Martě. Anežka musela být velmi pokorná a zároveň mateřská.

V Legendě jsou výslovně vyjmenovány tzv. služební práce, které v běžných kláštřech patřily k povinnostem laických sester. Bylo naprosto nemyslitelné, aby řeholnice pocházející ze šlechtického rodu někdy dělala podobnou práci. Pro Anežku byl však františkánský ideál následování Krista chudého a pokorného realitou každodenního života. Pro ni i její sestry. Nebo si snad někdo dokáže představit, že by kterákoli jiná sestra z jejího společenství odmítla následovat její příklad? Anežka byla dcera královská a představená. Její pokora a chudoba byly o to víc inspirující.

(...) Od té doby, kdy Anežka vstoupila do kláštera, byla vázána přísnou klauzurou. Nemohla tedy odcházet do špitálu a ošetřovat nemocné. Přesto však našla způsob, jak pomáhat trpícím: „Misky a ostatní kuchyňské nádobí s velkou radostí srdce umývala, rovněž příbytky sester a různé nečistoty tajně čistila, stala se odpadkem všech pro Krista. Ba z úžasné nadměrné pokory zapomínala na vrozenou jemnost a dávala si se zbožnou opatrností přinášet páchnoucí obvazy nemocných sester a malomocných lidí a právala je jemnými rukama, takže častým praním takových věcí žíravým louhem a mýdlem mívala poraněné ruce.“

Legenda dále poznamenává, že v nočním tichu zašívala jejich potřhané šaty, aby neměla za svědka nikoho kromě Boha. Nevím, spíš mám dojem, že když viděla tolik potřeb a chtěla být přítomna u všech modliteb i jiných povinností ve společenství, nezbyval jí prostě čas, a tak po nocích jako dobrá matka, která nenechá bez pomoci a péče své děti, spravovala chudým roztrhané šaty. Vždyť mnozí z nich neměli vůbec nic, a pokud jim Anežka pěkně opravila šatstvo, znamenalo to pro ně velkou pomoc. Taková byla svatá Anežka Česká, princezna z rodu Přemyslovců.

Modlete se srdcem, ne ústy

Generální audience papež František, 6.listopadu 2024

Duch Svatý je subjektem i objektem křesťanské modlitby. Modlíme se, abychom Ducha Svatého přijali, a přijímáme ho, abychom se skutečně modlili. Je třeba se vždy modlit se svobodou. „Dnes se musím modlit to a to, protože jsem slíbil to a to. Jinak půjdu do pekla“ – ne, to není modlitba! Modlitba je svobodná.

Nejprve se musíme modlit, abychom přijali Ducha Svatého. O tom mluví Ježíš v evangeliu přesně: „Jestliže tedy vy, kteří jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré věci, čím spíše dá váš Otec v nebesích Ducha Svatého těm, kdo ho prosí!“ (Lk 11,13) Ti nejmenší od nás vždy dostávají dobré věci. A Otcí nedá, aby nás neobdaroval Duchem Svatým! Duch Svatý nám dává pravou modlitbu.

Sv. Pavel říká: „Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti; mnohdy totiž nevíme, jak se vhodně modlit, ale sám Duch se přimlouvá nevyslovitelnými vzdechy; a ten, kdo zkoumá srdce, ví, co si Duch přeje, neboť se přimlouvá za svaté podle Božího plánu“ (Ř 8,26-27).

Nevíme, jak se modlit. Musíme se to učit každý den. Důvod slabosti naší modlitby byl v minulosti vyjádřen jediným slovem, které se používalo třemi různými způsoby: jako přídavné jméno, jako podstatné jméno a jako příslovce. My lidé „mali, mala, male petimus“, což znamená: jsouce špatní (mali), žádáme špatné věci (mala) a špatným způsobem (male). Ježíš říká: „Hledejte nejprve Boží království, a ostatní vám bude přidáno“ (Mt 6,33); my naopak hledáme nejprve své vlastní zájmy – a tolikrát zapomínáme prosit o Boží království. Prosme Boha o království, a všechno přijde s ním.

Duch Svatý přichází na pomoc naší slabosti a dělá také něco velmi důležitého: dosvědčuje nám, že jsme Boží děti. Křesťanská modlitba není telefonický rozhovor člověka s Bohem. Je to modlitba Boha v nás! Modlíme se k Bohu skrze Boha. Modlit se znamená vnořit se do Boha a nechat ho vstoupit do nás.

Právě v modlitbě se Duch Svatý zjevuje jako „Paraklét“, tedy obhájce a ochránce. Neobviňuje nás před Otcem, nýbrž obhajuje nás, abychom zakusili radost z Otcova milosrdenství. I když nám naše srdce něco vyčítá, on nám připomíná, že „Bůh je větší než naše srdce“ (1 J 3,20). Bůh je větší než náš hřích.

Duch Svatý se přimlouvá a také nás učí, abychom se zase my přimlouvali za své bratry a sestry. Učí nás přimluvné modlitbě: modlit se za toho či onoho člověka, modlit se za nemocného, za toho ve vězení, stále se modlit. Vždycky. Tato modlitba je Bohu obzvlášť milá, protože je nejbezděčnější a nejnezištnější.

Ale nemoďte se jako papoušci, prosím! Neopakujte: „Bla, bla, bla...“ Říkejte „Pane“, ale říkejte to ze srdce. A když se modlíte modlitbu Páně, modlete se: „Otče, ty jsi můj Otec.“ Modlete se srdcem, ne ústy. Kéž nám Duch Svatý pomáhá v modlitbě, kterou tolik potřebujeme.

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY 2024 – PUSTÁ POLOM, KYJOVICE, HLUBOČEC, PODVIHOV

21. 12. sobota - nedělní texty	Podvihov	8:00	mše svatá
21. 12. sobota - nedělní texty	Hlubočec	10:00	mše svatá
22. 12. neděle - 4. adventní, cyklus C	Kyjovice	8:30	mše svatá
22. 12. neděle - 4. adventní, cyklus C	Pustá Polom	10:30	mše svatá
23. 12. pondělí - všední adventní den	Pustá Polom	18:00	mše svatá
24. 12. úterý - „jesličková“ pro rodiny s dětmi	Kyjovice	14:00	bohoslužba slova se svatým přijímáním
24. 12. úterý - tak zvaná „půlnoční“	Pustá Polom	22:00	mše svatá
25. 12. středa - Slavnost Narození Páně - zasvěcený svátek	Kyjovice	8:30	mše svatá
25. 12. středa - Slavnost Narození Páně - zasvěcený svátek	Pustá Polom	10:30	mše svatá
26. 12. čtvrtek - Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka	Podvihov	8:00	mše svatá
26. 12. čtvrtek - Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka	Hlubočec	10:00	mše svatá
27. 12. pátek - Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	Pustá Polom	8:00	mše svatá
28. 12. sobota - nedělní texty	Podvihov	8:00	mše svatá
28. 12. sobota - nedělní texty	Hlubočec	10:00	mše svatá
29. 12. neděle - Svátek Svaté rodiny Josefa, Marie a Ježíše	Kyjovice	8:30	mše svatá
29. 12. neděle - Svátek Svaté rodiny Josefa, Marie a Ježíše	Pustá Polom	10:30	mše svatá
1. 1. středa - Slavnost Matky Boží, Panny Marie - zasvěcený svátek	Kyjovice	8:30	mše
1. 1. středa - Slavnost Matky Boží, Panny Marie - zasvěcený svátek	Pustá Polom	10:30	mše
1. 1. středa - Slavnost Matky Boží, Panny Marie - zasvěcený svátek	Podvihov	17:00	bohoslužba slova se svatým přijímáním
1. 1. středa - Slavnost Matky Boží, Panny Marie - zasvěcený svátek	Hlubočec	18:30	bohoslužba slova se svatým přijímáním
4. 1. sobota - nedělní texty	Podvihov	8:00	mše svatá
4. 1. sobota - nedělní texty	Hlubočec	10:00	mše svatá
5. 1. neděle - 2. neděle po Narození Páně	Kyjovice	8:30	mše svatá
5. 1. neděle - 2. neděle po Narození Páně	Pustá Polom	10:30	mše svatá

telefonní číslo Římskokatolická farnost Pustá Polom: **+420 734 689 111**

aktuální změny a ohlášky najdete na webu: **farnost.pustapolom.cz** rubrika „aktuální ohlášky“